

Hoofdstuk 1 – Flip in de blauwe baai

Diep in de glinsterende zee, waar het water danste in het zonlicht, woonde een jonge orka die Flip heette. Flip had een glanzende zwarte rug, een witte buik en een vrolijke staart die altijd bewoog. Hij woonde samen met zijn moeder, zijn oma en de rest van de orkafamilie in een rustige, blauwe baai.

Flip was nieuwsgierig naar alles. Elke dag stelde hij vragen. “Waarom schittert het water?” vroeg hij. “Waarom springen de vissen zo snel weg? En wat ligt er achter de grote rotsen?” Zijn moeder glimlachte dan en zei: “De zee zit vol wonderen, lieve Flip. Elke dag kun je iets nieuws ontdekken.”

Op een ochtend zwom Flip iets verder dan anders. Hij keek naar de grote rotsen aan het einde van de baai. Daar was hij nog nooit geweest. Het water was helder en rustig, en het leek alsof de zee hem zachtjes riep.

“Vandaag ga ik iets bijzonders vinden,” fluisterde Flip blij.

Met een vrolijke zwaai van zijn staart zwom hij vooruit. Hij wist nog niet dat achter die rotsen een avontuur op hem wachtte dat zijn leven zou veranderen.

Hoofdstuk 2 – Achter de grote rotsen

Flip zwom voorzichtig dichterbij de grote rotsen. Ze waren hoog en donker, en het water eromheen voelde een beetje anders. Het was stiller dan in de baai. Zelfs de kleine visjes leken hier zachter te bewegen.

Flip keek om zich heen. “Hallo?” riep hij zachtjes. Zijn stem echode een beetje tegen de rotsen. Dat vond hij spannend, maar ook een beetje eng.

Net toen hij wilde omdraaien, zag hij iets glinsteren tussen de stenen. Nieuwsgierig zwom hij dichterbij. Het was een klein schelpje dat schitterde in alle kleuren van de regenboog.

“Wauw!” zei Flip. “Wat ben jij mooi!”

Hij tikte het schelpje voorzichtig aan met zijn neus. Plotseling begon het zacht te trillen. Flip schrok en zwom een stukje achteruit. Toen hoorde hij een heel zacht stemmetje.

“Eindelijk... iemand die me heeft gevonden...”

Flip’s ogen werden groot. “H-hallo?” zei hij verbaasd. “Kun jij praten?” Het schelpje gaf een zachte gloed. “Ja,” fluisterde het. “En ik heb jouw hulp nodig, Flip.”

Flip voelde zijn hart sneller kloppen. Dit was geen gewone dag meer. Dit was het begin van een echt avontuur.

